

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 31. august 2022

Sag BS-19772/2022-HJR

A
(advokat Michael Serup)

mod

Skatteministeriet
(advokat Steffen Sværke)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Københavns Byret den 24. september 2021 (BS-23747/2021-KBH) og Østre Landsrets 14. afdeling den 12. maj 2022 (BS-36524/2021-OLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Oliver Talevski, Kurt Rasmussen og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

A har nedlagt påstand om, at sagen henvises til behandling i Østre Landsret som 1. instans.

Skatteministeriet har efter Højesteret kendelse af 24. marts 2022 i sag BS-38860/2021-HJR ikke fastholdt den oprindelige anmodning om henvisning.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part hen- vise en sag til behandling ved landsret, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Efter forarbejderne til bestemmelsen er det forudsat, at Højesterets ressourcer som udgangspunkt ikke bør benyttes til at behandle sager, som angår rets anvendelse på områder, hvor de principielle retsspørgsmål allerede er afklaret.

Skatteministeriet har i en meddelelse af 1. juni 2022 oplyst, at der 10. august 2022 er afholdt hovedforhandling ved Vestre Landsret i en sag om værdiansættelse af en ejendom, hvor Skatteministeriet har påberåbt sig realkreditbelåningen som den særlige omstændighed, der medfører, at en handel af ejendommen efter 15 %-reglen ikke kan ske.

Som anført af landsretten, har Vestre Landsret den 23. juni 2021 afsagt dom i en sag med lignende tema, og denne sag verserer nu for Højesteret.

Herefter finder Højesteret, at det ikke på nuværende tidspunkt er påkrævet eller hensigtsmæssigt at henvise sagen.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale i alt 3.000 kr. til Skatteministeriet.

Det tilkendte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretskendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.